

Arrest

nr. 53 244 van 16 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op datum van 16 september 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. SROKA, die *loco* advocaat S. BRAEYE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Ontvankelijkheid van het beroep

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat verzoeker als voorwerp van het beroep “*de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op datum van 16.09.2010 (stuk 1)*” aanduidt. Het stuk 1 waarnaar verzoeker verwijst en dat door verzoeker ook als bestreden beslissing werd toegevoegd aan zijn beroep, betreft echter enkel een bevel om het grondgebied te verlaten van 16 september 2010. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker ooit een aanvraag tot vestiging heeft gedaan en evenmin is in het administratief dossier een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten terug te vinden. Uit de door verzoeker uiteengezette middelen blijkt dat deze noch betrekking hebben op een beslissing houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten, noch op een bevel om het grondgebied te verlaten. De middelen lijken eerder gericht tegen de beslissing houdende de

ongegrontheid van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf. Ter terechtzitting wordt dienaangaande enige verduidelijking gevraagd aan de advocaat van verzoeker. De advocaat van verzoeker stelt dat de bestreden beslissing, de beslissing is van 11 juni 2008.

Wat betreft de verklaring van de advocaat van verzoeker ter terechtzitting, dient te worden vastgesteld dat de beslissing van 11 juni 2008 noch vermeld wordt in het verzoekschrift noch toegevoegd wordt aan het verzoekschrift. Bovendien zou een beroep tegen de beslissing van 11 juni 2008 laattijdig zijn en tevens dient te worden opgemerkt dat er reeds een arrest werd uitgesproken door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake een beroep tegen de beslissing van 11 juni 2008 houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf. De verklaringen van de advocaat van verzoeker ter terechtzitting brengt aldus geen enkele verduidelijking bij aangaande het werkelijke voorwerp van het beroep.

Blijkens artikel 39/69 van de Vreemdelingenwet bevat het verzoekschrift onder meer het voorwerp van het beroep, met andere woorden, de aanduiding van de overheidshandeling waarvan de vernietiging wordt gevorderd. Het verzoekschrift moet immers zowel de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als de verwerende partij inlichten over de juiste toedracht van het geschil dat wordt voorgelegd.

Het voorwerp van het beroep zoals in het verzoekschrift wordt aangeduid, bepaalt de grenzen van de rechtsstrijd en van de vernietiging of schorsing die zou kunnen worden uitgesproken. Een nauwkeurige omschrijving van het voorwerp is aldus van kapitaal belang voor het verloop van het geding. Het voorwerp van het geding moet in het inleidend verzoekschrift worden aangegeven en kan later in het geding niet meer gewijzigd worden. Bovendien mag een verzoeker het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overlaten om in zijn plaats het onderwerp van de vordering te bepalen.

In casu blijft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het ongewisse over het juiste voorwerp van het beroep waarover hij uitspraak moet doen, zodat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beslist tot de onontvankelijkheid van het beroep.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU